

לוח שמות הדורות בזוהר ק' למפרשות אה"ק		
תיקוני זהר ח"ד - השמותות הזרה ח"א		
מתקן מדבש	וילנא	יום
תרס"ד	קביב ע"א	ראשון
תרע"ג	קבב ע"ב	שני
תרפ"א	קבג ע"א	שלישי
א	רוא ע"א וע"ב	רביעי
יא	רונב ע"א	חמישי
יט	רונב ע"ב	שישי
כט	רונג ע"א	שביעי

זוהר הקדוש עם פירוז'

מתוך מדבר על הפרשה

עלון מס' 79 פרשת תצער'ע מצורע תש"פ

"לבעזהש"ת ע"י מרכז מתוק מדבר"ת. ד. 5135 ירושלים

בשהנשמה יורדת מלמעלה עוברת בגן עדן התחתון ורואה את גודל שבר הצדיקים

פה חזי, בשעתה דנסמתא נחתה לאعلا ליה בהאי עלמא, נחתה בגנטא העדן דארעא, וחמתה יקרה דרוחיהון דצדיקיא, קיימין שורין שורין, לבתר אולא לגיהנם, וחמתה להו לרשייעיא דצוויחין ווי ווי, ולא מרחמי עלייהו, ובכלא אסחדו בה סחdotא, וההוא צולמא קדישא קיימא עלייה, עד דנפיק לעלמא.

בד נפיק לעלמא אוזמן ההוא צילמא לגביה, ואשתחף בהדריה, ואתרבי עמייה, כמה דאטמר (חלום לט) אף בצלם יתהלך איש, ובההוא צלם אשתחפו (אשרחח) יומוי דבר נש ותלין ביה, חדא הוא דכתיב (איוב ח ט) כי תמול אנחנו ולא נדע, כי צל ימינו עלי ארץ, כי צל ימינו ודאי.

מתוק מדבר

וההוא צולמא קדישא קיימא עלייה, עד דנפיק לעלמא וזה הצלם הקדוש עומד על גופו הילד בעודו בבטן amo שם מתגדל עם הצלם, עד שנולד האדם ויוצא לאוויר העולם, שאו מחלבש הצלם עם הנשמה בגוף האדם כدمפרש ואזיל.

זה שאמր בד נפיק לעלמא כshawf האדם יוצא לאוויר העולם, והנשמה ניתנת באדם, או אוזמן ההוא צולמא לגביה, ואשתחף בהדריה ואתרבי עמייה מיד מודמן צלם ההוא שעמד על הגוף בעודו בבטן amo, ומשתחף עמו ומתגדלים יחד, כמה דאטמר כמו שנאמר אף בצלם יתהלך איש של ימי חייו הולך האיש דהינו הנשמה מלובשת בצלם, ובההוא צלם אשתחפו יומוי דבר נש ותלין ביה ובצלם ההוא נמצאים ותלוים כל ימי חי האדם, כי כפי מספר הניצוץין שיש בהצלם, כך הוא מספר ימי כניל, חדא הוא דכתיב והוא שכותב כי תמול אנחנו אנו נחשבים כאילו נולדנו א重温, ולא נדע כמה נחיה בעולם זהה, כי צל ימינו עלי ארץ כלומר כי צל ימינו ודאי כי ימינו תלומים בצל זהה.

בשהנשמה יורדת מלמעלה עוברת בגן עדן התחתון ורואה את גודל שבר הצדיקים

פה חזי, בשעתה דנסמתא נחתה לאعلا ליה בהאי עלמא בא וראה, בשעה שהנשמה יורדת מאוצר הנשמות הכנסיה בעולם הזה, שתחלבש בגוף האדם, או נחתה בגנטא העדן דארעא היא יורדת תחילתה בגן עדן שבארץ, וחמתה יקרה דרוחיהון דצדיקיא קיימין שורין שורין ורואה את כבוד רוחות הצדיקים העומדים שורות שורות, ורואה את גודל שבר הצדיקים בגן עדן, לבתר אולא לגיהנם וחמתה להו לרשייעיא דצוויחין ווי ווי ולא מרחמי עלייהו אח"כ הולכת ונכנסת לגיהנם ורואה את הרשעים שצוקים אווי אווי ואין מרחמים עליהם כלל, ורואה את עונש הגadol של הרשעים בגיהנם, ובכלא אסחדו בה סחdotא ובכל מקום מעדים בה עדות, כלומר הצדיקים מעדים על גודל שבר שמקבלים על כל מצוה ומצוה, והרשעים מעדים על גודל העונש שמקבלים על כל עבריה ועברית, וכולם מתרים בהנשמה שתקיים את התורה והמצות בעולם שהולכת שם,

וּמְן יוֹמָא דַמְתַעֲבֵרָא אַתָּה עַד יוֹמָא דָאָלִידָת, לֹא יַדְעַין בְּנִי נְשָׂא עַזְבָּדָי דַקְדָּשָׁא בְּרִיךְ
הִיא, כַּמָּה אִינּוֹן רֶבֶרְבִּין וּכַמָּה אִינּוֹן עַלְאיָן, הַדָּא הִיא דְכַתְּבִיב (תְּהִלִּים קְרִבָּה) מֶה רַבּוּ מַעֲשֵׂיךְ
יְהוָה וְגוּ.

העוסק בתאות העזה"ז אינו רואה וمبין בשום חכמה

פָתֵח וְאָמֵר, (קהלת ז ט) אֶת הַכֶּל רְאִיתִי בִּימֵי הַבְּלִי, יִשְׁצַדֵּק אָזְבָד בְּצְדָקָה, וַיִּשְׁרַע מְאַרְיךְ
בְּרַעַתָּו, הָאֵי קָרָא אָזְלִיפְנָא בַּי רְבִיבִי דַסְתָּאִי סְבָא, דְהָהָה אָמֵר מְשֻמִּיהָ דְרָבִיבִי יִיסָּא סְבָא,
אֶת הַכֶּל רְאִיתִי בִּימֵי הַבְּלִי, וְכֵי שְׁלָמָה מְלָפָא דְהָהָה חַפְּכִים עַל כֵּלָא, אַיְךְ אָמֵר דְאֵהוּ חַמָּא
כֵּלָא, בְּזַמְּנָא דְאֵהוּ אָזְיל בְּחַשּׁוּכִי עַלְמָא, הַדָּא כֵּל מָאָן דְאַשְׁתָּדָל בְּחַשּׁוּכִי עַלְמָא, לֹא חַמָּי
מְדִי וְלֹא יַדְעַ מְדִי.

אֶלָּא הָכִי אָמֵר, בִּיוֹמָיו דְשְׁלָמָה מְלָפָא קִיּוֹמָא סִיחָרָא בְּאַשְׁלָמָוֹתָא, וְאַתְּחַפֵּם שְׁלָמָה עַל כֵּל
בְּנִי עַלְמָא, וְכָדִין חַמָּא כֵּלָא וַיַּדְעַ כֵּלָא.

חומר העניין של כל דבר לשון הרע

נְצֹור לְשׁוֹנָה מַרְעָה וְגוּ, וכְּתִיב (משל כא כ) שָׁוֹמֵר פִּיו וְלְשׁוֹנוֹ וְגוּ, בָּגִין דָאֵי שְׁפָוּתִיהָ וְלִישְׁגִּיהָ

מתוק מדבש

ראה את הכל, בְּזַמְּנָא דְאֵהוּ אָזְיל בְּחַשּׁוּכִי עַלְמָא
בָזְמָן שָׁהָא הַלְּךָ בְּחַשְׁכּוֹת הַעוֹלָם שָׁהָם הַכֶּל, הַדָּא כֵּל
מָאָן דְאַשְׁתָּדָל בְּחַשּׁוּכִי עַלְמָא שָׁהָרִי כֵּל מִשְׁעוֹסָק
בְּחַשְׁכּוֹת וְתָאֹתָה הַעוֹלָם, לֹא חַמָּי מְדִי וְלֹא יַדְעַ מְדִי
לֹא רֹואַה שָׁום חַכְמָה, וְאַיְנוּ יַדְעַ מִמְּנָה כְּלָוָם.

והшиб אֶלָּא הָכִי אָמֵר אֶלָּא כֵּךְ לִמְדָנוּ, כֵּי בִּיוֹמָיו
דְשְׁלָמָה מְלָפָא קִיּוֹמָא סִיחָרָא בְּאַשְׁלָמָוֹתָא
בִּימֵי שְׁלָמָה הַמֶּלֶךְ עַמְּדָה הַלְּבָנָה שְׁהָיָה הַמְּלָכָות
בְּמַיּוֹתָה וְשְׁלִימָוֹתָה, וְאַתְּחַפֵּם שְׁלָמָה עַל כֵּל בְּנִי עַלְמָא
וְלֹכֶן נִתְחַכֵּם שְׁלָמָה עַל כֵּל בְּנֵי הַעוֹלָם, כִּמְשׁ וְחוּרְבָּה חַכְמָת
שְׁלָמָה, שְׁהָיָה סּוֹד הַמְּלָכוֹת, וְכָדִין חַמָּא כֵּלָא וַיַּדְעַ כֵּלָא
וְאוֹזֵרֶת רֹאַה את הכל וַיַּדְעַ את הכל.
(תורתיע דף מו ע"א, ובביאוריינו ברך י עט' תקעט)

חומר העניין של כל דבר לשון הרע

נְצֹור לְשׁוֹנָה מַרְעָה וְשְׁפָטִיךְ מְדָבָר מְרָמָה, וכְּתִיב שָׁוֹמֵר
פִּיו וְלְשׁוֹנוֹ שְׁוֹמֵר מְצֻרוֹת נְפָשָׁו, בָּגִין דָאֵי שְׁפָוּתִיהָ
וְלִישְׁגִּיהָ מִמְּלָלָן מְלַיָּן בִּישָׁין לְפִי שָׁאמָ שְׁפָטוֹ וְלְשׁוֹנוֹ

וּמְן יוֹמָא דַמְתַעֲבֵרָא אַתָּה עַד יוֹמָא דָאָלִידָת וּמְן
הַיּוֹם שְׁהָאָשָׁה מְתַعֲבָרָת עַד הַיּוֹם שְׁיָלוֹתָת, לֹא יַדְעַין
בְּנִי נְשָׂא עַזְבָּדָי דַקְדָּשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא כַּמָּה אִינּוֹן
רֶבֶרְבִּין וּכַמָּה אִינּוֹן עַלְאיָן לֹא יְדָעָם בְּנֵי אָדָם כַּמָּה
הַסּוֹלִים מְעַשְּׂיו שְׁלַקְבָּה וְכֵי שְׁלָמָה כְּלָוָם עַלְמָיִם
הַוָּא דְכַתְּבִיב וְהוּ שְׁכַתּוֹב מֶה רַבּוּ מַעֲשֵׂיךְ יְהוָה כְּלָוָם
בְּחַכְמָה עֲשִׂיתָה.

(תורייע דף מג ע"א-ע"ב, ובביאוריינו ברך י עט' תקלט-תקט)

העוסק בתאות העזה"ז אינו רואה וمبין בשום חכמה

פָתֵח בְּנוּ הַקְּטָן וְאָמֵר לְפָרֵשׁ מְשִׁיכָה אֶת הַכֶּל רְאִיתִי
בִּימֵי הַבְּלִי, יִשְׁצַדֵּק אָזְבָד בְּצְדָקָה, וַיִּשְׁרַע מְאַרְיךְ
בְּרַעַתָּו, וְאָמֵר הָאֵי קָרָא אָזְלִיפְנָא בַּי רְבִיבִי
דַסְתָּאִי סְבָא בִּיאָוָר פְּסוֹק זֶה לְמִדְתִּי בְּבֵית מְדָרְשָׁו שְׁלַקְבָּה
רְבִיבִי דַסְתָּאִי סְבָא, דְהָהָה אָמֵר מְשֻמִּיהָ דְרָבִיבִי יִסָּא
סְבָא שְׁהָיָה אָוֹמֵר מְשֻמָּוֹ שְׁלַקְבָּה רְבִיבִי יִסָּא
הַכֶּל רְאִיתִי בִּימֵי הַבְּלִי וְשָׁאָל וְכֵי שְׁלָמָה מְלָפָא
דְהָהָה חַפְּכִים עַל כֵּל וְכֵי שְׁלָמָה הַמֶּלֶךְ שְׁהָיָה חַכְמָה מְכָל
בְּנֵי אָדָם, אַיְךְ אָמֵר דְאֵהוּ חַמָּא כֵּלָא אַיְךְ אָמֵר שְׁהָוָא

מִמְלָלוֹן מַלֵּין בִּישִׁין, אַינְנוּ מַלֵּין סְלִקִין לְעִילָא, וּבְשֻׁעַטָּא דְּסְלִקִין, כֵּלָא מַכְרִיזִין וְאַמְרִין, אַסְתָּלְקוּ מִסּוּחָרְנִיה֙ דְּמַלָּה בִּישָׁא דְּפֶלְוִיא֙, פָּנוּן אַתָּר לְאַרְחִיה֙ דְּחַווֹא פְּקִיפָא֙, כְּדִין נְשַׁמְתָא קְדִישָא אֲתַעֲבָרָת֙ מַגְנִיה֙ וְאַסְתָּלְקָת֙, וְלֹא יִכְלָא לְמַלְלָא, כִּמְהָ דְּאַתָּ אָמָר (תהלים לט ג) נְאַלְמָתִי דָוְמִיה֙ הַחַשִּׁיטִי֙ מַטּוֹב֙ וְהַהִיא נְשַׁמְתָא סְלִקָא בְּכֶסֶףָא, בְּעָאָקוּ דְּכָלָא, וְלֹא יְהִבֵּין לְהָ אַתָּר בְּמַלְקָדְמִין, וְעַל דָא כְּתִיב, שׁוּמָר פִּיו וְלְשׁוֹנוֹ, שׁוּמָר מַצְרוֹת נְפָשָׁו, כְּדִין חִיאָ דְּחַווֹא מַמְלָלא, אֲתַעֲבִידָתָ מִשְׁתוֹקָא, בְּגַיְן מַלְיָלָא בִּישָׁא, וְכָדִין חִיאָ אַזְדָמָן, דְּכָלָא לְאַתְרִיה֙ אַתְהָדָר.

וּכְדִי הַהְוָא מַלָּה בִּישָׁא סְלִקָא בְּאוֹרְחִין יַדְיעָן, וְשָׁאָרִי קְמִיה֙ דְּחַווֹא פְּקִיפָא֙, כִּמְהָ רָוְחִין מִתְחַעֲרִין בְּעַלְמָא, וְרוֹחָחָ נְחַתָא מְהַהְוָא סְטָרָא, וְאַשְׁפָחָה דְּהַהְוָא בָּר נְשָׁ אַתָּעָר לִיהְ בְּמַלָּה בִּישָׁא, וְהָא רָוְחָא מַמְלָלא קְדִישָא אֲתַעֲבָרָתָ מַגְנִיה֙, כְּדִין שְׂרִיאָ עַלְוי֙ וְסָאִיב֙ לִיהְ, וְכָדִין הוּא סְגִירָ. כִּמְהָ דְּעַונְשָׁא דְּהָאי בָּר נְשָׁ בְּגַיְן מַלָּה בִּישָׁא, כִּהְ עַנְשִׁيهָ בְּגַיְן מַלָּה טָבָא דְּקָאָתִי לִיקִיה֙ וְיַכְלִיל לְמַלְלָא וְלֹא מַלְילָ, בְּגַיְן דְּפָגִים לְהַהְוָא רָוְחָא מַמְלָלא, דְּהָיא אֲתַפְקָנָתָ לְמַלְלָא לְעִילָא וְלֹא בְּקָדוֹשָׁה. וְלֹא בְּקָדוֹשָׁה.

מִתּוֹק מִדְבָּשׁ

וּכְדִי הַהְוָא מַלָּה בִּישָׁא סְלִקָא בְּאוֹרְחִין יַדְיעָן וְכָאָרִי דִיבָרְ הרָע הַהְוָא עָולָה בְּדַרְכִים יְדוּוֹתָ, וְשָׁאָרִי קְמִיה֙ דְּחַווֹא פְּקִיפָא֙ וְשָׁוְרָה לְפִנֵי הַנְחָשׁ הַחֹזֶק, כִּמְהָ רָוְחִין מִתְחַעֲרִין בְּעַלְמָא כִּמְהָ רָוְחוֹת רָעוֹת מַתְעוֹרוֹרִים בְּעוֹלָם, וְרוֹחָחָ נְחַתָא מְהַהְוָא סְטָרָא וְרוֹחָ טָמָא יָוֶד מִצְדָרְ הַהְוָא שֶׁל הַנְחָשׁ, וְאַשְׁפָחָה דְּהַהְוָא בָּר נְשָׁ אַתָּעָר לִיהְ בְּמַלָּה בִּישָׁא וְמוֹצָא שְׁהָהָרָדָם יָדָר אָתָה בְּדִיבָרְ רָע, וְהָא רָוְחָא מַמְלָלא קְדִישָא אֲתַעֲבָרָתָ מַגְנִיה֙ וְרוֹחָה כִּי הָרוֹחָה הַקְדוּשָׁה הַמְדָרָבָר נְתַחֲלָקָמָנוֹ, כְּדִין שְׂרִיאָ עַלְוי֙ וְסָאִיב֙ לִיהְ אוֹ רָוְחָה שָׁוְרָה עַלְיוֹ וְמַטְמָא אָוֹתָה, וְכָדִין הוּא סְגִירָ וְאוֹתָה נְעָשָׁה מַצְרוֹעָ.

וְאָמָר עוֹד כִּי כִּמְהָ דְּעַונְשָׁא דְּהָאי בָּר נְשָׁ בְּגַיְן מַלָּה בִּישָׁא כְּמוֹ שֵׁישׁ עֲוֹנֵשׁ לְאָדָם בְּשִׁבְלֵי דִיבָרְ רָע שְׁהָיָה אָסּוּר לְדִבָרְ וְדִיבָרְ, כִּהְ עַנְשִׁيهָ בְּגַיְן מַלָּה טָבָא דְּקָאָתִי לִידְיהָ כֶּךָ עֲוֹנֵשׁ בְּשִׁבְלֵי דִיבָרְ טָבָשָׁבָא לִידְיוֹ לְדִבָרְ, וַיְכַל לְמַלְלָא וְלֹא מַלְיל וְהָיָה יָכוֹל לְדִבָרְ וְלֹא דִיבָרְ, כְּגָון שָׁבָא לִידְיוֹ לְשָׁמָחָ וְלְחֹזָק אֶת חֶבְרוֹ בְּדִבְרִים טּוֹבִים וְמַנְعֵל אֶת עָצְמוֹ מַלְשָׁמָחוֹ וְלְחֹזָקוֹ, אֵז הוּא נְעָנֵשׁ בְּשִׁבְלֵי זֶה, בְּגַיְן דְּפָגִים לְהַהְוָא רָוְחָא מַמְלָלא לְפִי שְׁפָגָם אֶת רָוְחָה הַמְדָרָבָר הַהְוָא, דְּהָיא אֲתַפְקָנָתָ לְמַלְלָא לְעִילָא וְלֹא בְּקָדוֹשָׁה לְתַחַתָא שָׁהָוָא נְתַחֲלָקָנָ וְנְבוֹרָא כִּי לְדִבָרְ וּבְזָהָר לְפָעָול לְמַעַלָה, וְלְדִבָרְ וְלְפָעָול לְמַטָה, וְלֹא בְּקָדוֹשָׁה וּבְלֹבֶד שְׁיָהָה כָל דִּבְרֵי בְּקָדוֹשָׁה.

(תוריען דף מו ע"ב, ובכיאורינו ברך י עמי תקְפָב-תקְפָה)

מְדֻבְרִים דְבָרִים רָעִים, אַינְנוּ מַלֵּין סְלִקִין לְעִילָא אֶתְמָם הַדְבָרִים עֲוָלִים לְמַעַלָה, וּבְשֻׁעַטָּא דְּסְלִקִין וּבְשֻׁעַה שְׁהָם עֲוָלִים, כֵּלָא מַכְרִיזִין וְאַמְרִין כָּלָם מַכְרִיזִים עַלְיוֹ וְאַמְרִים, אַסְתָּלְקוּ מִסּוּחָרְנִיה֙ דְּמַלָּה בִּישָׁא הַפְּלִגְנִיא הַסְּתָלְקוּ מִסּוּחָרְנִיה֙ דְּמַלָּה בִּישָׁא הַפְּלִגְנִיא מְסֻבִּיבָה שֶׁל דִיבָרְ הָרָע שֶׁל אִישׁ פָלָנוֹ, פָנוּן אַתָּר לְאַרְחִיה֙ דְּחַווֹא פְּקִיפָא פָנוּ מִקְוָם שָׁאָלוּ הַדִּיבָרִים יְלַכּוּ לְהַרְחֵךְ שֶׁל נְחָשׁ הַחֹזֶק, כִּי שְׁם הוּא מִקְוָמוֹ שֶׁל הַלְשׁוֹן הָרָע, כְּדִין שְׁלַחְנָה עֲוָרָתָ וְמַסְתָּלָקָתָ מִמְנוֹ, וְלֹא יִכְלָא לְמַלְלָא וּמְאוֹ אִינוֹ יְכֹלָ לְדִבָרְ, כִּמְהָ דְּאַתָּ אָמָר כְּמוֹ שָׁנָאָמָר נְאַלְמָתִי דָוְמִיה֙ הַחַשִּׁיטִי מַטּוֹב֙.

וְהַהִיא נְשַׁמְתָא סְלִקָא בְּכֶסֶףָא בְּעָאָקוּ דְּכָלָא וְנְשָׁמָה הַהִיא עָולָה בְּכֹוָה וְדוֹחָק מַכְלִין צָד, כִּי כּוֹלָם מְצֻעָרִים אַוְתָה, וְלֹא יְהִבֵּין לְהָ אַתָּר בְּמַלְקָדְמִין וְלֹא נְוַתְּנָהָרָה לְהַמָּקוֹם לְעַלְוָתָ כְּבַתְחִילָה, וְעַל דָא כְּתִיב וְעַל נְוַתְּנָהָרָה כִּי שְׁמָה זֶה נְמָרָ שׁוּמָר פִּיו וְלְשׁוֹנוֹ שׁוּמָר מַצְרוֹת נְפָשָׁו, זֶה נְמָרָ שׁוּמָר בְּכֹוָה כִּתְבָבָ נְפָשָׁו, דְּהָיָנוֹ הַהִיא דְּחַווֹא מַמְלָלא, אֲתַעֲבִידָתָ מִשְׁתוֹקָא, בְּגַיְן מַלְולָא בִּישָׁא אַתָּה הַנְפָשָׁה שְׁהָיָה מַדְבָרְתָה, נְעַשֵּית עֲתָה מַשְׁוֹתָקָתָ וּכְבָר אִינְהָא יְכוֹלָה לְדִבָרְ כְּמַקְדָמָה, בְּשִׁבְלֵי דִיבָרְ הַלְשׁוֹן הָרָע אַיִלָה, וְכָדִין חִיאָ אַזְדָמָן וְאוֹתָה נְחָשׁ מַזְדָמָן לְקַבֵּל אֶת הַלְשׁוֹן הָרָע, דְּכָלָא לְאַתְרִיה֙ אַתְהָדָר כִּי הַכְלָ חֹזֶר לְמַקְמוֹ, לְכַנְּ הַלְשׁוֹן הָרָע חֹזֶר לְמַקְומָה הָרָע שֶׁל נְחָשׁ כִּי שְׁמָ מַקְמוֹ.

פרשת מצורע

כל דבר שבתפלה בוקע רקיעים

בָּלָא שְׁפַתִּי מְרֻמָּה, מי **בָּלָא שְׁפַתִּי מְרֻמָּה,** אֲלֹא הַכִּי תְּנִינֵן, כֶּל מֶלֶת וּמֶלֶת דָּצְלוֹתָא דָאָפִיק
בר נְשׁ מְפֻומִיה, סְלִקָּא לְעִילָּא, וּבְקָעָא רְקִיעָן, וּעַלְתָּא לְאַטָּר דָּעָאלָת, וְתִמְמָן אֲתַבְּחָנָת
הַהִיא מֶלֶת, אֵי הִיא מֶלֶת דְּכִשְׂרָא אֵי לָא, אֵי אַיִתִי מֶלֶת דְּכִשְׂרָא, עַלְיֵין לְהָ קְפִי מֶלֶפָא
קְדִישָׁא, לְמַעַבְדָּר רְעוּתָה, וְאֵי לָאו, סְאַטִּין לְהָ לְבָר, וְאַתְּעַר בְּהַהִיא מֶלֶת רְוַחָא אַחֲרָא [וכו']
אמֶר רַבִּי אַלְעֹזֶר, פְּתִיב (וַיֹּאמֶר טו לא) וְהַזְרָתָם אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מְטוּמָתָם וְגֹוי, בְּטַמָּם אֶת מְשֻׁבְּנֵי
אֲשֶׁר בְּתוֹכָם, וְהַזְרָתָם, פְּהָאֵי זֶר דָאַיְהוּ זֶר מְבָלָהּוּ, וְלֹא אֲתַחְבָּר בְּמַה דָּלִימָה דִילִיה.

וְתָא חִזִּי, בְּשֻׁעַטָּא דְּמִסְתָּאָבִין בְּנֵי נְשָׁא לְתַחַתָּא, מְסָאָבִין לוֹן בְּכָלָא, וְהָא אָפִים, אָבָל בְּשֻׁעַטָּא
דָּרוֹתָה מְסָאָבָא אֲתַעַר, (ס"א לְתַחַתָּר רְוַחָא כֵּי) חַשְׁבָּתָוּן זֶר, אֲלֹא רֹוח מְסָאָבָא דְּלַתַּפָּא,
אֲתַעַר רֹוח מְסָאָבָא אַחֲרָא, וְאַתְּהִיבָּלְיָה רְשׁוֹתָא לְנַחַתָּא לְעַלְמָא, מַאי רְשׁוֹתָא, רְשׁוֹתָא דְּקָדוֹשָׁה,
דְּהַהּוּ נְחִית וּמְחִי בְּיהָ, לֹא אֲשַׁתְּכָחָ וְאַסְתָּלָק, וּבְדִין אַתְּגָלְיָא דִינָא לְקַבְּלָהָוּן דְּחִיּוּבָן, וְאַסְיָף
דִינָא עַל דִינִיהָ, וּבְדִין תְּרִין מְשַׁפְּכָחִין בְּעַלְמָא, חַד רְוַחָא דְּקָדוֹשָׁא, וְחַד רְוַחָא דְּמִסְתָּאָבָא.

מתוך מדבר

מכל שאר העם, וְלֹא אֲתַחְבָּר בְּמַה דָּלִימָה דִילִיה וְאַנוּ
מַתְּחַבְּרַ בְּמַיְ שָׁאַנוּ שְׁלֹו מְמִדְינָתוּ וּמְקוֹמוּ, כֵּךְ יְהוָה יִשְׂרָאֵל
זָרִים אֶל הַטוֹמָאָה לְגַמְרִי, וְלֹא יְהִי לָהּ שִׁיכּוֹת עַמָּה כָּלָל.

וּמִפְרַשׁ דָבְרֵי וְאָמַר וְתָא חִזִּי, בְּשֻׁעַטָּא דְּמִסְתָּאָבִין בְּנֵי
נְשָׁא לְתַחַתָּא בָא וּרְאָה בְשָׁעָה שְׁבִנֵּי אָדָם מְטוּמָאים
עַצְמָם מַעַט לְמַתָּה אֲפִילוּ בְדָבָר קָטָן, אָז כָּבֵר מְסָאָבִין לוֹן
בְּכָלָא מְטוּמָאים אָוָתָם בְּכָל דָבָר, אֲפִילוּ בְמַה שָׁאַנוּ רְוַחָה,
כִּי שָׁכֵר עֲבִירָה עֲבִירָה, וְעֲבִירָה גּוֹרָתָה עֲבִירָה, וְהָא אָפִים
וּכְבָר לְמִדְנוֹ זָה (נִמְמָה יוֹמָל דָק נְעַל), אָבָל בְּשֻׁעַטָּא דָרוֹתָה
מְסָאָבָא אֲתַעַר אָבָל בְשָׁעָה שְׁרוֹתָה הַטוֹמָאָה מַתְּעוֹרָד לְמַתָּה,
וְאַתְּהִיבָּלְיָה רְשׁוֹתָה לְנַחַתָּא לְעַלְמָא וְנִתְּנַתָּן לוּ רְשׁוֹת
לְרֹדֶת לְעוֹלָם, וּשׁוֹאֵל מַאי רְשׁוֹתָה מֵהַנּוֹתָן לוּ רְשׁוֹת,
וּמִשְׁבַּר רְשׁוֹתָא דְּקָדוֹשָׁה דְּהַהּוּ נְחִית וּמְחִי בְּיהָ רְשׁוֹת
הַקָּדוֹשָׁה שְׁהִיָּה יְוֹרָדָת תְּמִיד וּמוֹחָה וּמַעֲכָבָת אֶת רֹוח
הַטוֹמָאָה לְשָׁלֹט, עַתָּה לֹא אֲשַׁתְּכָחָ וְאַסְתָּלָק אַיִתִי נִמְצָאת
כִּי נִסְתְּלָקָה מִן הָאָדָם, וְאַיִן לֹא נִתְּנַתָּת רְשׁוֹת יוֹתֵר מֹזָה, כִּי
מִיד בְּהַסְתְּלָקּוֹתָה קָדוֹשָׁה, הַטוֹמָאָה מִזְדְּמָנָת שֵׁם, וּבְדִין
אַתְּגָלְיָא דִינָא לְקַבְּלָהָוּן דְּחִיּוּבָן וְאַזְמָנָה מִתְגָּלָה דִין קָדוֹשָׁה
כָּנֶגֶד הַרְשָׁעִים לַיִסְרָם כִּי לְתַהְרָם מְעוֹנוֹתָם, וְאַסְיָף דִינָא
עַל דִינִיהָ וּמוֹסִיף דִין עַל דִינָו, וּבְדִין תְּרִין רְיחִין רְיחִין
מְשֻׁבְּנֵי בְּעַלְמָא וְאֶשְׁנִי רְחוֹת נִמְצָאים בְּעוֹלָם, חַד
רְוַחָא דִינָא אֶחָד רֹוח קָדוֹשׁ שְׁלֵדִין, וְחַד רְוַחָא דְּמִסְתָּאָבָא
וְאֶחָד רֹוח הַטוֹמָאָה, אֶלָּא שְׁרוֹתָה קָדוֹשָׁה מְגַרֵּשׁ אֶת רֹוח
הַטוֹמָאָה. (מצורע דף נה ע"א, ובכיאורינו ברק' י ע"מ תרצ-תרצ')

כל דבר שבתפלה בוקע רקיעים

בָּלָא שְׁפַתִּי מְרֻמָּה, שָׁאַל מַיִּא **בָּלָא שְׁפַתִּי מְרֻמָּה** מְרֻמָּה
הַיְהָ כּוֹנֵת דָוד בָּזָה, אֲלֹא הַכִּי תְּנִינֵן אֶלָא כָּךְ לְמִדְנוֹ,
כִּי כֶל מֶלֶת וּמֶלֶת דָצְלוֹתָא דָאָפִיק בר נְשׁ מְפֻומִיה
כָל דָבָר וְדִיבָר שְׁלַחְפָּלָה שְׁמוֹצָיא האָדָם מְפִיו, וּכְנַכְּלָל
דְבָרָיו תּוֹרָה וְשָׁאַר דִּיבָרִים שָׁאַר דִּיבָרִי, סְלִקָּא לְעִילָּא עֹלָה
לְמַעַלָּה, וּבְקָעָא רְקִיעָן וּבְקָעָא רְקִיעָים, וּעַלְתָּא לְאַטָּר
דָעָאלָת וְנִכְנֵס לְמִקְומָם הַהִיא מֶלֶת וְשָׁם נִבְחַן כָל דִיבָר וְדִיבָר,
וְתִמְמָן אֲתַבְּחָנָת הַהִיא מֶלֶת וְשָׁם נִבְחַן כָל דִיבָר כָּשָׁר
אֵי הִיא מֶלֶת דְּכִשְׂרָא אֵי לָא אָמַר כִּי אַיִתִי מֶלֶת דְּכִשְׂרָא לְמַעַבְדָּר
דִיבָר כָּשָׁר, אוֹ לָא, וְאָמַר כִּי אַיִתִי מֶלֶת דְּכִשְׂרָא אָמַר כָּשָׁר
רְיוֹשָׁר, אוֹ לָא, וְאָמַר כִּי אַיִתִי מֶלֶת דְּכִשְׂרָא לְמַעַבְדָּר
רְיוֹשָׁתָה מְכַנִּיסִים אָוֹתוֹ לְפִנֵּי הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ כִּי לְעֹשָׂה
רְעוֹתָה מְכַנִּיסִים אָוֹתוֹ לְפִנֵּי הַמֶּלֶךְ כִּי לְעֹשָׂה
רְצֹוֹן הַמְתָפְלֵל, וְאֵי לָאו סְאַטִּין לְהָ לְבָר וְאֵם אַיִן דִיבָר
כָּשָׁר אוֹ דָוחִים אָוֹתוֹ לְחֹזֶן, וְאַתְּעַר בְּהַהִיא מֶלֶת רְוַחָא
אַחֲרָא וְמַתְּעוֹרָד עַל יְדֵי הַדִּיבָר הַהִוא רֹוח שְׁלַחְפָּלָה
שְׁפִתִּי מְרֻמָּה, וְלֹכֶן בְּקַשְׁתִּי שְׁתַחַשְׁעָת תְּפִלָּתִי [וכו'] .

אמֶר רַבִּי אַלְעֹזֶר, פְּתִיב וְהַזְרָתָם אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
מְטוּמָתָם וְמַפְרַשׁ מִשְׁבָּכְעָן וְהַזְרָתָם אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּטַמָּם
מְשֻׁבְּנֵי אֲשֶׁר בְּתוֹכָם וְמַפְרַשׁ מִשְׁבָּכְעָן וְהַזְרָתָם הַוּקָשָׁה לְכִי
הַיְהָ לְוֹמֶר וְהַכְּדַלְתָּם אוֹ וְהַפְּרַשְׁתָּם אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מְטוּמָתָם,
כָּמוֹ בְּשָׁאַר פְּסָוקִים, וְלֹמֶה אָמַר בְּלַשׁׁוֹן וְהַזְרָתָם, אֶלָּא פְּרַוּשָׁו
בְּהָאֵי זֶר דָאַיְהוּ זֶר מְבָלָהּוּ כָמוֹ זֶר הַזָּהָוָה זֶר וְמוּבָדָל

סוד עניין הנגעים והתיקונים של ים

אמר רבי אלעזר, אצטרכנא הכא למייר מלה דאוליפנא מאבא, פא חזי, הכא יילפינן מגע דביה, דבדה רוחא מסאבא שרייא בבייה, וקדשא בריך הוא בעי לדפאה ליה, שדר גע צרעת בבייה, לקטרגא דא בדא, וההוא גע לא עידי מביה, ואף על גב דרוח מסאבא אסתלק מההוא בייה, עד דינתקין בייה, אבנין ואעין וכלא, בדין אתכדי אררא.

כהאי גוונא, מאן דאסתאב ואתער רוח מסאבא ושאר עליוי, פד בעי קדשא בריך הוא לדפאה עלא, אתער רוח דינא פקיפה, ואשתכח בעלא, ושריא על ההוא רוח מסאבא, ומקטרגי דא בדא, עד דיתעבר מעלא, [וכו']. ועלא אשתחכח בדכיו.

מהוק מדבר

בדין אתכדי אררא וرك או נתחר אותו המקום. (כמ"ט)
כל ו נעל נפ' מוליע נמיולינו עמי מלך-)

כהאי גוונא כען זה הוא בגוף האדם ממש, מאן דאסתאב ואתער רוח מסאבא ושאר עליוי מי שנטמא ועורר את רוח הטומאה ושורה עליון, כלומר שהמשיך עליו רוח הטומאה בעונתו, פד בעי קדשא בריך הוא לדפאה עלא כשהקב"ה רוצה לטהר את העולם, כלומר את גוף האדם שהוא כולם קטן שנטמא בעונתו, אתער רוח דינא פקיפה ואשתכח בעלא הוא מעורר על האדם רוח דין חזק, ונמצא בעולם כדי לסייע אותו ביטורים כדי עונתו, ושריא על ההוא רוח מסאבא ושורה על אותו רוח הטומאה שבאדם, ומקטרגי דא בדא ומטריגים ומתקוטטים זה עם זה, עד דיתעבר מעלא עד שיטלק רוח הטומאה מן העולם, [וכו'] ועלא אשתחכח בדכיו ואז העולם נמצא בטורה.

(מצורע דף נה ע"א-ע"ב, ובביאורינו ברוך י עמי תרצג-תרצד)

סוד עניין הנגעים והתיקונים שעל ים

אמר רפי אלעזר, אצטרכנא הכא למייר מלה דאוליפנא מאבא צרך אני כאן לומר דבר שלמדתי מאבי רבי שמעון, פא חזי, הכא יילפינן מגע דביה, בא וראה, כי כאן אנו לומדים מגע הבית, דבד רוחא מסאבא שרייא בבייה כי כשרוח הטומאה שורה בבייה, וקדשא בריך הוא בעי לדפאה ליה והקב"ה רוצה לטהר אותו, שדר גע צרעת בבייה או הוא שולה גע צרעת מתוקף דין הקשה בבית, כדי לגרש ולדוחות את רוח הטומאה ממש, לקטרגא דא בדא כדי שיקטרגו ויתקוטטו זה עם זה, ומההוא גע לא עידי מביה ונגע ההוא אינו מסתלק מן הבית, ואף על גב דרומ מסאבא אסתלק מההוא בייה ואז על פי שרוח הטומאה כבר נסתלק מן הבית, על ידי שהגע נתגבר על רוח הטומאה ורחאו מלפניו, עכ"ז הגע אינו מסתלק עד דינתקין בייה אבנין ואעין וכלא עד שתיצזו ויהרסו את כל הבית ואבניו ועציו וכל מה שישיך אל הבית,

שבח דא שירתה

כבר ידוע לבכודם מעלת לימוד הזוהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פורענות וגורות קשות ורעות מוותנא וחרבא ובזה מעלה וכו'. קודם הלימוד יאמר: הרי אנחנו לומדים בספר הזוהר הקדוש לעליוי שכינת עוזנו ולחריבם קרן מזול ישראל ולסתום פי כל הצרים אותנו לעליזנים ותחתונים ולהזיר העטרה ליוונה ויאמר די לזרותינו וישראל ישנון לבטה אמן כי". (קריאת רבנן ירושלים זוק"ל שנת תרפ"א)

פרשת תמוז מתש"ב

לקבלת חלון מידי שבוע יש לשולח אימ"ל בכתובת: 30222233@gmail.com

ה

הזהר מקדוש ע"פ "מהוק מידבש" הפירוש הנפלא שהתקבל בכל תפוצות ישראל

פורמט כיס
"ובלבתך בדרכ"
מהדורות ר' יוסף
אברגנולד
[cm 16.5/11.5]

פורמט רגאל [cm 24/17]

פורמטBizioni - מהדורות ר' העדרש וענברע
[cm 17/12]

